

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มบริหารงานทั่วไป โรงพยาบาลโนนศิลา โทร. ๐๘๘๕-๖๕๑๔-๖๒

ที่ ขก ๐๐๓๒.๓๒๑/

วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการจัดประชุม

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโนนศิลา

ด้วยคณะกรรมการ ชมรม STRONG จัดพอเพียงด้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลา จะดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดตั้งชมรม และชี้แจงแนวทางการดำเนินงานของชมรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ โรงพยาบาลโนนศิลา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ หากเห็นชอบโปรดลงนามในหนังสือเชิญประชุม ตามรายละเอียดปรากฏท้ายนี้

(นางสาวনীย์ สมณะ)

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

อนุมัติ

(นางสาวรัตน์ เดชชัยวัฒนา)

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรม)

รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโนนศิลา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มบริหารงานทั่วไป โรงพยาบาลโนนศิลา โทร. ๐๘๘๕-๖๕๑๔-๖๒

ที่ ขก ๐๐๓๒.๓๒๑/

วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญประชุม

เรียน คณะกรรมการ ชมรม STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลา

ตามที่คณะกรรมการ ชมรม STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลา ได้รับอนุมัติให้จัดประชุมคณะกรรมการ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดตั้งชมรม และชี้แจงแนวทางการดำเนินงานของชมรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ โรงพยาบาลโนนศิลา นั้น

บัดนี้ จึงขอเชิญคณะกรรมการ ชมรม STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลาทุกท่าน เข้าร่วมในการประชุม ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นางเสาวรัตน์ เดชชัยวัฒนา)

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรม)

รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโนนศิลา

ประธานกรรมการ ชมรมฯ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มบริหารงานทั่วไป โรงพยาบาลโนนศิลา โทร. ๐๘๘๕-๖๕๑๔-๖๒

ที่ ขก ๐๐๓๒.๓๒๑/

วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอส่งสรุปรายงานการประชุมและขออนุญาตเผยแพร่บนเว็บไซต์

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโนนศิลา

ตามที่คณะกรรมการ ชมรม STRONG ด้านทุจริต จิตพอเพียง โรงพยาบาลโนนศิลา ได้รับอนุมัติจัดประชุมคณะกรรมการ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดตั้งชมรม และชี้แจงแนวทางการดำเนินงานของชมรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ โรงพยาบาลโนนศิลา นั้น

บัดนี้ การประชุมดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการ ชมรม STRONG จิตพอเพียงด้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลา จึงขอส่งสรุปรายงานการประชุมเพื่อเสนอให้ท่านได้รับรองรายงาน และขออนุญาตเผยแพร่บนเว็บไซต์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากเห็นชอบโปรดลงนามรับรองรายงานการประชุม ตามรายละเอียดปรากฏท้ายนี้

(นางเสาวนีย์ สมณะ)

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

อนุมัติ

(นางเสาวรัตน์ เดชชัยวัฒนา)

นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรม)

รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโนนศิลา

รายงานการประชุม ชมรม STRONG จิตพอเพียงด้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลา
ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ โรงพยาบาลโนนศิลา

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวรัตน์ เดชชัยวัฒนา	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโนนศิลา	ประธาน
๒. นางสาวอภิญญา ทิท่า	กลุ่มงานพยาบาล	รองประธาน
๓. นางสุขใจ พัฒนพิชธำรงค์	กลุ่มงานเภสัชและคุ้มครองฯ	รองประธาน
๔. นางสาวบุษกร กุนอก	องค์กรแพทย์	กรรมการ
๕. นางสาวศลภวรรณ น้ำใจทหาร	กลุ่มงานทันตกรรม	กรรมการ
๖. นางสมหมาย สาดื้อ	กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิฯ	กรรมการ
๗. นางจันทร์ดา ขุมเพชร	กลุ่มงานแพทย์แผนไทยฯ	กรรมการ
๘. นางมัตตัญญา โสภา	งานพยาบาลผู้ป่วยนอก	กรรมการ
๙. นางสาวชลลดา ชัยหาทัพ	งานการพยาบาลผู้ป่วยอุบัติเหตุฯ	กรรมการ
๑๐. นายคมสันต์ เอี่ยมโรสง	กลุ่มงานประกันสุขภาพ และยุทธศาสตร์ฯ	กรรมการ
๑๑. นางสาวสุนิสา เทียบสิงห์	งานกายภาพบำบัด	กรรมการ
๑๒. นางสาวสมิตรา สุวรรณไพบูลย์	งานพัสดุ	กรรมการ
๑๓. นายคณาวุฒิ วิเศษวงศา	กลุ่มงานเทคนิคการแพทย์	กรรมการ
๑๔. นางสาวนีย์ สมณะ	กลุ่มงานบริหารทั่วไป	กรรมการ/เลขานุการ
๑๕. นางสาวสมพิศ เปานาว์	งานการเงิน	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

วาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบจากประธาน

ประธานชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดตั้งชมรม STRONG จิตพอเพียงด้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลา
ได้แก่

๑. เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการบริหารงานที่โปร่งใส โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง
๒. จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการปฏิบัติงานเพื่อสร้างจิตสำนึกในการเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวของบุคลากร
๓. เป็นอีกหนึ่งช่องทางในการรับฟังและเสนอแนะการพัฒนาการปฏิบัติงานบุคลากร แก่ คณะกรรมการบริหาร เพื่อให้เกิดการบริหารงานที่โปร่งใส

แนวทางการดำเนินงานของกลุ่ม

๑. กลุ่มเกิดจากการรวมตัวของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลโนนศิลา โดยสมัครใจ
๒. การทำกิจกรรมของกลุ่มมุ่งหวังเพื่อให้เกิดการบริหารงานที่โปร่งใส
๓. การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อสนับสนุนนโยบายการดำเนินการเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสของโรงพยาบาลโนนศิลา

๔. การทำกิจกรรม

๔. การทำกิจกรรมของกลุ่มไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดที่จะเกิดตามมา
๕. การทำกิจกรรมของกลุ่มมุ่งเน้นการสร้างสรรค์ เพื่อแก้ไขมากกว่าการจับผิดเพื่อตำหนิ
๖. การทำกิจกรรมของกลุ่มมุ่งสร้างการมีส่วนร่วมมากกว่าการสั่งการ
๗. การทำกิจกรรมของกลุ่มได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นกรอบแนวคิด

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๒ เรื่องพิจารณา

เนื่องจากในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ มีความจำเป็นต้องแต่งตั้งคณะทำงานกลุ่ม STRONG จัดพอเพียงด้านทุจริต โรงพยาบาลโนนศิลา เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และอยู่บนหลักการของ ITA เน้นเรื่อง การปลูกจิตสำนึกการจัดพอเพียงด้านทุจริต และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งให้ทราบข้างต้น ดังนั้น จึงต้องมีการจัดกิจกรรมการดำเนินการขอให้สมาชิกทุกคนดำเนินการตามแนวทางการดำเนินงานของชมรมต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบ/รับทราบ

ปิดประชุม เวลา ๑๖.๓๐ น.

(นางเสาวนีย์ สมณะ) ผู้บันทึกการประชุม
กรรมการและเลขานุการ

(นางเสาวรัตน์ เดชชัยวัฒนา) ผู้รับรองรายงานการประชุม
ประธานกรรมการ

กรอบแนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนของโรงพยาบาลโนนศิลา

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflic of Interest : COI) เป็นประเด็นปัญหาทางการบริหารภาครัฐในปัจจุบันที่เป็นบ่อเกิดของปัญหาการทุจริต ประพฤติมิชอบในระดับที่รุนแรงขึ้นยังสะท้อนปัญหาการขาดหลักธรรมาภิบาลและเป็นอุปสรรคการพัฒนาประเทศ

จากแนวทางในการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในทางราชการ ที่ได้ให้ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน ๗ กรณี คือ

๑. การแสวงหาผลประโยชน์จากทางราชการที่มีขอบ
๒. การรับผลประโยชน์จากทางราชการที่มีขอบ
๓. การใช้อิทธิพลเรียกผลประโยชน์
๔. การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ
๕. การใช้ข้อมูลลับของทางราชการ
๖. การรับทำงานนอกองค์กร
๗. การทำงานหลังออกจากตำแหน่ง

โรงพยาบาลโนนศิลา ยังพบเห็นว่าเจ้าหน้าที่บางส่วนไม่รู้ระเบียบการใช้รถราชการ ไม่รู้กระบวนการที่ต้องและไม่รู้ว่าจะทำนั้นเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อป้องกันการกระทำผิด จึงได้มีกระบวนการขั้นตอนการใช้รถราชการ และระเบียบเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ดังต่อไปนี้

การปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือระเบียบเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

เนื่องจากโรงพยาบาลโนนศิลา มีคณะกรรมการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง ซึ่งมีการประชุมทบทวนพิจารณาความเสี่ยงขององค์กร หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานในกรณีต่างๆ คณะกรรมการจะนำปัญหาหรือความเสี่ยงที่ตรวจพบหรือมีข้อทักท้วงมากำหนดเป็นปัญหาขององค์กร เพื่อนำไปสู่การแก้ไข และแนวทางในการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนทั้ง ๗ กรณี ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำมาวิเคราะห์ในคณะกรรมการควบคุมภายใน และบริหารความเสี่ยง จากการประชุมในรอบที่ผ่านมาไม่พบปัญหาในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน จึงยังไม่มีแผนการปรับปรุงในกรณีนี้

การบริหารจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

หลักสำคัญของการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน มีดังนี้

- ๑) ชุมชนคาดหวังให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม โดยให้ผลประโยชน์สาธารณะมีความสำคัญอันดับต้น
- ๒) ความซื่อตรงต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ยังเป็นรากฐานของหลักนิติธรรม (ประชาชนทุกคนเสมอภาคภายใต้กฎหมาย และต้องได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม)
- ๓) ถ้าไม่จัดการผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ก็จะละเลยประโยชน์สาธารณะและให้ความสำคัญกับประโยชน์ส่วนตน หรือของคนบางกลุ่มแทน ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติงาน และอาจนำไปสู่การประพฤติมิชอบในที่สุด
- ๔) ผลประโยชน์ทับซ้อนไม่ได้ผิดในตัวเอง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ก็มีชีวิตส่วนตน มีบางครั้งผลประโยชน์ส่วนตนจะมาขัดแย้งกับการทำหน้าที่แต่ประเด็นคือต้องเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อนที่มี
- ๕) หน่วยงานภาครัฐต้องจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างโปร่งใส และพร้อมรับผิดชอบ มิฉะนั้นจะบั่นทอนความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน
- ๖) ผลประโยชน์สาธารณะ คือ ประโยชน์ของชุมชนโดยรวม ไม่ใช่ผลรวมขงผลประโยชน์ ของปัจเจก

บุคคลและไม่ใช่ผลประโยชน์ของกลุ่มคน การระบุผลประโยชน์สาธารณะไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ภาครัฐสามารถให้ความสำคัญอันดับต้นแก่สิ่งนี้โดย

- (๑) ทำงานตามหน้าที่อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
- (๒) ทำงานตามหน้าที่ตามกรอบและมาตรฐานทางจริยธรรม
- (๓) ระบุผลประโยชน์ทับซ้อนที่ตนเองมีหรืออาจจะมีและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) ให้ความสำคัญอันดับต้นแก่ผลประโยชน์สาธารณะมีความคาดหวังว่าเจ้าหน้าที่ ต้องจำกัด ขอบเขตที่ประโยชน์ส่วนตนจะมีผลต่อความเป็นกลางในการทำหน้าที่
- (๕) หลีกเลี่ยงการตัดสินใจหรือการทำหน้าที่ที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๖) หลีกเลี่ยงการกระทำ/กิจกรรมส่วนตนที่อาจทำให้คนเห็นว่าได้ประโยชน์จากข้อมูลภายใน
- (๗) หลีกเลี่ยงการใช้ตำแหน่งหน้าที่หรือทรัพยากรของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- (๘) ป้องกันข้อหาว่าได้รับผลประโยชน์ที่ไม่สมควรจากการใช้อำนาจหน้าที่

๗) ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) องค์กรสากล คือ Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) นิยามว่าเป็นความทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์สาธารณะที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนี้

ผลประโยชน์ทับซ้อน มี ๓ ประเภท คือ

- (๑) ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง (actual) มีความทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและสาธารณะเกิดขึ้น
- (๒) ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เห็น (perceived & apparent) เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนที่คนเห็นว่ามี แต่จริง ๆ อาจไม่มีก็ได้ ถ้าจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนประเภทนี้อย่างขาดประสิทธิภาพก็อาจนำมาซึ่งผลเสียไม่น้อยกว่าการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง ข้อนี้แสดงว่าเจ้าหน้าที่ไม่เพียงแต่จะต้องประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมเท่านั้น แต่ต้องทำให้คนอื่น ๆ รับรู้และเห็นด้วยว่าไม่ได้รับประโยชน์ เช่นนั้นจริง
- (๓) ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เป็นไปได้ (potential) ผลประโยชน์ส่วนตนที่มีในปัจจุบัน อาจจะทับซ้อนกับผลประโยชน์สาธารณะได้ในอนาคต

หน้าที่ ทับซ้อน (conflict of duty) หรือผลประโยชน์เบียดเบียนกัน (competing interests) มี ๒ ประเภท

ประเภทแรก เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่มีบทบาทหน้าที่มากกว่าหนึ่ง เช่น เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและเป็นคณะกรรมการด้านระเบียบวินัยประจำหน่วยงานด้วย ปัญหาจะเกิดหรือไม่ สามารถแยกแยะบทบาทหน้าที่ทั้งสองออกจากกันได้ อาจทำให้ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ หรือแม้กระทั่งเกิดความผิดพลาดหรือผิดกฎหมาย ปกติหน่วยงานมักมีกลไกป้องกันปัญหานี้โดยแยกบทบาทหน้าที่ต่างๆ ให้ชัดเจน แต่ก็ยังมีปัญหาได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานที่มีกำลังคนน้อยหรือมีเจ้าหน้าที่บางคนเท่านั้นที่สามารถทำงานบางอย่างที่คนอื่น ๆ ทำไม่ได้คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยห่วงปัญหานี้กันเพราะดูเหมือนไม่มีเรื่อง ผลประโยชน์ส่วนตนมาเกี่ยวข้อง

ประเภทที่สอง เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่มีบทบาทหน้าที่มากกว่าหนึ่งบทบาทและการทำบทบาทหน้าที่ในหน่วยงานหนึ่งนั้น ทำให้ได้ข้อมูลบางอย่างที่อาจนำมาใช้ประโยชน์แก่การทำบทบาทหน้าที่ให้แก่อีกหน่วยงานหนึ่งได้ ผลเสียคือ ถ้านำข้อมูลมาใช้ก็อาจเกิดการประพฤติมิชอบหรือความลำเอียง/อคติต่อคนบางกลุ่ม ควรถือว่าหน้าที่ทับซ้อนเป็นปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนด้วย เพราะว่ามีหลักการ จัดการ แบบเดียวกัน นั่นคือ การตัดสินใจทำหน้าที่ต้องเป็นกลางและกลไกการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนก็สามารถนำมาจัดการกับหน้าที่ทับซ้อนได้

ประเภทสำหรับการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

ประการแรก ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะ : การทำเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะเป็นหน้าที่หลักเจ้าหน้าที่ต้องตัดสินใจและให้คำแนะนำภายในกรอบกฎหมายและนโยบายจะต้องทำงานในขอบเขตหน้าที่พิจารณาความถูกต้องตามเนื้อหา ไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตนมาแทรกแซง รวมถึงความเห็นหรือทัศนคติ คู่มือ : การพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการพลเรือนสำหรับคณะกรรมการ จริยธรรม ส่วนบุคคลปฏิบัติต่อแต่ละบุคคลอย่างเป็นกลาง ไม่มีอคติลำเอียงด้วยเรื่องศาสนา อาชีพ จุดยืนทางการเมือง เผ่าพันธุ์วงศ์ตระกูล ฯลฯ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ไม่เพียงปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น แต่ต้องมีจริยธรรมด้วย

ประการที่สอง สนับสนุนความโปร่งใสและพร้อมรับผิด : การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนต้องอาศัยกระบวนการแสวงหาเปิดเผยและการที่โปร่งใส นั่นคือ เปิดโอกาสให้ตรวจสอบ และมีความพร้อมรับผิด มีวิธีการต่างๆ เช่น จัดทะเบียนผลประโยชน์โยกย้ายเจ้าหน้าที่จากตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อน การเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ถือเป็นขั้นตอนแรกของการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน การมีกระบวนการอย่างเปิดเผย ทั่วหน้า จะทำให้เจ้าหน้าที่ร่วมมือและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสีย

ประการที่สาม ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง : การแก้ปัญหาหรือจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนจะสะท้อนถึงความยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่และองค์กร การจัดการต้องอาศัยข้อมูลนำเข้าจากทุกระดับในองค์กร ฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบเรื่องการสร้างระบบและนโยบาย และเจ้าหน้าที่ก็มีความรับผิดชอบต่อระบบผลประโยชน์ทับซ้อนที่ตนมีเจ้าหน้าที่ต้องจัดการกับเรื่องส่วนตนเพื่อหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้และผู้บริการก็ต้องเป็นแบบอย่างด้วย

ประการที่สี่ สร้างวัฒนธรรมองค์กร : ผู้บริหารต้องสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายที่ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจในเวลาที่มีประเด็นผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น และการสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อตรงต่อหน้าที่ซึ่งต้องอาศัยวิธีการดังนี้

๑) ให้คำแนะนำและการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์และการปฏิบัติรวมถึงการใช้กฎเกณฑ์ที่มีในสภาพแวดล้อมการทำงาน

๒) ส่งเสริมให้มีการสื่อสารอย่างเปิดเผยและมีการเสวนาแลกเปลี่ยนเพื่อให้เจ้าหน้าที่สบายใจในการเปิดเผยและหารือเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนในที่ทำงาน

๓) ผลประโยชน์สาธารณะ คือ ทับซ้อนที่เจ้าหน้าที่เปิดเผยเพื่อมิให้มีผู้นำไปใช้ในทางที่ผิด

ให้เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและกระบวนการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อให้รู้สึกเป็นเจ้าของและปฏิบัติตามในเวลาเดียวกันก็ต้องสร้างระบบโดยการพัฒนาในเรื่องต่อไปนี้

(๙) มาตรการในการส่งเสริมความซื่อตรงต่อหน้าที่โดยรวมไว้ในข้อกำหนดทางจริยธรรม

(๑๐) กระบวนการระบุความเสี่ยงและจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

แนวทางการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การทำงานนี้เป็นวิธีการกว้างๆ ไม่จำกัดอยู่กับรายละเอียดข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการตามบริบทขององค์กรและกฎหมายได้ที่ ๖ ขั้นตอนสำหรับการพัฒนาและการปฏิบัติตามนโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑) ระบุว่าผลประโยชน์ทับซ้อนแบบใดบ้างที่มักเกิดขึ้นในองค์กร

๒) พัฒนานโยบายที่เหมาะสม รวมถึงกลยุทธ์การจัดการและแก้ไขปัญหา

๓) ให้การศึกษาแก่เจ้าหน้าที่และผู้บริหารระดับต่างๆ รวมถึงการเผยแพร่แนวทางการจัดการ

ผลประโยชน์ทับซ้อนให้มาถึงในองค์กร

๔) ดำเนินการเป็นแบบอย่าง

๕) สื่อสารให้ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้รับบริการ ผู้สนับสนุนองค์กรและชุมชนทราบถึงความมุ่งมั่นในการจัดการผลประโยชน์

๖) บังคับใช้นโยบายและทบทวนนโยบายสม่ำเสมอ

รายละเอียดแต่ละขั้นตอนมี ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑) การระบุผลประโยชน์ทับซ้อน

(๑) ขั้นตอนแรกนี้คือ การระบุว่าในการทำงานของหน่วยงานมีจุดใดบ้างที่เสี่ยงต่อการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนและผลประโยชน์ทับซ้อนที่จะเกิดขึ้นได้นั้นมีประเภทใดบ้าง

(๒) เป้าหมายสำคัญคือ องค์กรต้องรู้ว่าอะไรคือผลประโยชน์ทับซ้อนที่เป็นไปได้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริงและที่เห็น

(๓) การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนสำคัญ เพราะจะทำให้ระบุจุดเสี่ยงได้ครอบคลุมและทำให้เจ้าหน้าที่รู้สึกเป็นเจ้าของและร่วมมือกับนโยบาย

(๔) ตัวอย่างของผลประโยชน์ทับซ้อนส่วนตน เช่น ผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเงิน, เศรษฐกิจ (เช่น หนี้), ธุรกิจส่วนตัว/ครอบครัว, ความสัมพันธ์ส่วนตัว (ครอบครัว ชุมชน ชชาติพันธุ์ศาสนา ฯลฯ), ความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น (เอ็นจีโอ สหภาพการค้า พรรคการเมือง ฯลฯ), การทำงานเสริมความเป็นอิสระ/การแข่งขันกับคนอื่น/กลุ่มอื่น

(๕) ตัวอย่างของจุดเสี่ยง เช่น การปฏิสัมพันธ์กับภาคเอกชน การทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจตราเพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานของการทำงานหรืออุปกรณ์ในภาคธุรกิจ การออกใบอนุญาต การให้บริการที่อุปสงค์มากกว่าอุปทาน การกระจายรายการ การปรับการลงโทษ การให้เงิน สิ่งของสนับสนุนช่วยเหลือผู้เดือดร้อน การตัดสินใจผิดพลาด ฯลฯ ทั้งนี้รวมถึงงานที่สาธารณะหรือสื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นพิเศษ

(๖) การระบุผลประโยชน์ทับซ้อนนี้ต้องพิจารณานโยบายและข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

๒) ดำเนินการเป็นแบบอย่าง

(๑) การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยความทุ่มเทของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งระดับบริหาร ซึ่งต้องแสดงภาวะผู้นำ สนับสนุนนโยบายและกระบวนการอย่างแข็งขัน สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อน และให้ความช่วยเหลือแก้ไข ผู้บริหารมีความสำคัญเนื่องจากเจ้าหน้าที่มักจะคำนึงถึงสิ่งที่ผู้บริหารให้ความสนใจ

(๒) ผู้บริหารต้อง

(๒.๑) พิจารณามีข้อมูลเพียงพอที่จะชี้ว่าหน่วยงานมีปัญหา ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่

(๒.๒) ชี้แจงให้นักผลประโยชน์ทับซ้อนขององค์กร ประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์สาธารณะและพิจารณาว่าอะไรคือวิธีที่ดีที่สุดในการจัดการหรือแก้ไขผลประโยชน์ทับซ้อน และพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ รวมถึงระดับและลักษณะของตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงลักษณะของผลประโยชน์ทับซ้อน

๓) การบังคับใช้และทบทวนนโยบาย

(๓.๑) ระบบจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนต้องได้รับการทบทวนประสิทธิภาพสม่ำเสมอ โดยสอบถามข้อมูลจากผู้ใช้ระบบและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ เพื่อให้ระบบใช้ได้จริง และตอบสนองต่อสภาพการทำงานรวมถึงสภาพสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง อีกทั้งยังสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและความร่วมมือ นอกจากนี้ยังอาจเรียนรู้จากองค์กรอื่นๆ การแสวงหาการเรียนรู้เช่นนี้ยังเป็นการสื่อสารว่าองค์กรมีความมุ่งมั่นในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนอีกด้วย การทบทวนควรครอบคลุมจุดเสี่ยงและมาตรการและผลการทบทวนหรือมีการเปลี่ยนแปลงต้องสื่อสาร

ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติให้เข้าใจ และปรับเปลี่ยนการทำงานให้สอดคล้องกันโดยอาจพัฒนาระบบสนับสนุนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะและการให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่

การเปิดเผยผลประโยชน์สาธารณะ

การเปิดเผยและรายงานข้อสงสัยเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบและการบริหารที่บกพร่อง/อคติของภาครัฐ เป็นรากฐานของความถูกต้องเป็นธรรม (integrity) และการยึดมั่น ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง

(๑) ผู้เปิดเผยผลประโยชน์ : ผู้เปิดเผยเป็นผู้ที่รายงานข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีขอบที่ร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ที่กระทำโดยมิใช่ผลประโยชน์สาธารณะหลายหน่วยงานขาดการสนับสนุนผู้เปิดเผยการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ โดยแทนที่จะยกย่องชมเชยเจ้าหน้าที่ที่เปิดเผยมการประพฤติมิชอบ คดโกง ทูจจริต หรือพฤติกรรมมาชฎากรรม กลับวิพากษ์วิจารณ์ทางลบ ทำให้สูญเสียความก้าวหน้าในอาชีพและแม้แต่สูญเสียงานหลัก (core) ของการปกป้องคุ้มครองพยาน (whistleblowing) ใช้หลักแห่งความรับผิดชอบและการแสดงออกซึ่งความพร้อมรับผิดชอบให้แก่สาธารณชน การเปิดเผยที่เหมาะสม คือ เมื่อเกิดการกระทำผิดที่ร้ายแรงหรือเป็นปัญหาความเสี่ยงสาธารณะ การรายงานการกระทำผิดภายในองค์กรหรือภายนอกองค์กรต่อสาธารณชนเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด โดยเฉพาะเมื่อช่องทางภายในและกระบวนการบริหารภายในใช้การไม่ได้หรือขาดประสิทธิภาพ

(๒) ทำไมการเปิดเผยจึงทำได้ยาก : การศึกษาวิจัยพบว่า แม้จะมีการสนับสนุน มีช่องทาง วิธีการ ผลักดันเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการสืบเสาะ การคดโกงและการกระทำผิด แต่มีหลายองค์ประกอบที่ทำให้การเปิดเผยการกระทำผิด เป็นเรื่องยากสำหรับเจ้าหน้าที่ ปัญหาสำคัญคือ การขัดแย้งกันระหว่างความเที่ยงตรง (integrity) ของบุคคลกับพันธะสัญญาที่มีต่อส่วนรวมและกับความภักดีต่อเพื่อนหรือองค์กรซึ่งเป็นวัฒนธรรมขององค์กรภาครัฐ การยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม ความเที่ยงตรงส่วนบุคคลเป็นค่านิยมที่เป็นหลักคุณธรรมในมาตรฐานทางจริยธรรม (Code of Conduct) แต่ในทางตรงกันข้าม ความจงรักภักดีเป็นสัญญาที่มีต่อกลุ่มคนและสังคมที่ให้ความสำคัญว่าบุคคลจะผิดสัญญาหรือทรยศต่อเพื่อนไม่ได้ในยาทจำเป็น ปัจจัยสำคัญอีกประการที่ทำให้บุคคลไม่กล้ารายงานการกระทำผิด คือ ข้อมูลที่เปิดเผยและผู้เปิดเผยจะต้องเป็นข้อมูลที่เปิดเผยลับ ได้รับการปกป้อง แต่ในทางปฏิบัติผู้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิดมักได้รับการปฏิบัติในทางตรงกันข้าม การตัดสินใจที่จะเปิดเผยควรจะเป็นเรื่องพื้นฐานง่ายๆ หลักคือจะต้องปฏิบัติอย่างโปร่งใสมีการเปิดเผยการกระทำผิดพร้อมทั้งการป้องกันข้อมูลที่รายงานให้เกิดความเชื่อมั่นและไว้วางใจได้

(๓) การส่งสาสนขององค์กร: องค์กรจะต้องขับเคลื่อน/ผลักดันให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเปิดเผยพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมและคดโกงว่าเป็นสิ่งที่ภาครัฐต้องการและข้อมูลของผู้เปิดเผยจะต้องได้รับความเชื่อมั่นว่าถูกปกปิด ต้องมีคำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ว่าจะบริหารข่าวสารข้อมูลอย่างไร และจะจัดการอย่างไร เมื่อเผชิญกับกรณีเกี่ยวกับจริยธรรมที่มีแนวโน้มจะทำให้เกิดการกระทำผิด

(๔) กฎหมาย ระเบียบ และนโยบาย : รากฐานของการเปิดเผยการกระทำผิดมาจากกรอบกฎหมาย มาตรฐานทางจริยธรรม รวมทั้ง นโยบายขององค์กร ในมาตรฐานทางจริยธรรมจะกำหนดพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐานและขอแนะนำ พฤติกรรมที่ยอมรับให้ปฏิบัติและไม่ยอมรับให้ปฏิบัติรวมทั้งต้องมีการรายงานการกระทำที่เบี่ยงเบนจากมาตรฐานด้วย

(๕) การเปิดเผยการกระทำผิดเพื่อป้องกันการละเมิดหลักคุณธรรมต้องมีกลไกการรายงานและการตรวจสอบที่เป็นอิสระ การเปิดเผยการกระทำผิดภายใต้กฎกระทรวงต่างๆ นั้น ต้องอธิบายได้ด้วยว่าจะมีการดำเนินการอย่างไร และองค์กรต้องแน่ใจว่าการเปิดเผยจะต้องได้รับการคุ้มครองพยานอย่างเต็มที่

(๖) องค์กรควรจะทำอย่างไร : วิธีที่ดีที่สุด หน่วยงานต้องมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเปิดเผยการกระทำผิด จัดช่องทางอำนวยความสะดวก สนับสนุนและคุ้มครองผู้เปิดเผยการกระทำผิด รวมทั้งคนอื่นๆ ที่จะได้รับผลกระทบ วัตถุประสงค์ของการปกป้องผู้เปิดเผยการกระทำผิดและการคุ้มครองพยาน คือ

- สนับสนุนให้บุคคลเปิดเผยการกระทำผิด
- เพื่อให้แน่ใจว่าการเปิดเผยจะได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม
- เพื่อให้แน่ใจว่าจะต้องมีการปกป้องคุ้มครองพยานที่เหมาะสมในทุกกรณี

การเปิดเผยการกระทำผิดเป็นสิ่งสำคัญ และผู้รับรายงานควรให้คำแนะนำผู้เปิดเผยถึงการตรวจสอบและสิ่ง
ที่หน่วยงานจะสนับสนุนและคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถเปิดเผยการกระทำผิดใน ๔ กลุ่ม คือ

- ๑) การประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ปปช.
- ๒) การบริการที่ผิดพลาดโดยกระทบกับผลประโยชน์ของผู้อื่น
- ๓) การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือบริหารโดยมิชอบโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรของรัฐ หรือผู้รับจ้างจากรัฐเป็นผลให้งบประมาณถูกใช้สูญเปล่า
- ๔) การกระทำของบุคคลเป็นผลให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัยกับสาธารณะ หรือ กระทบต่อสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยการกระทำผิดบางประเภทอาจจะไม่ได้รับการคุ้มครอง เช่น การเปิดเผยต่อสื่อมวลชน การเปิดเผยที่ก่อให้เกิดคำถามต่อความเป็นธรรมของรัฐบาล การเปิดเผยนโยบายของหน่วยงานหรือการเปิดเผยเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษทางวินัย

นโยบายและกระบวนการในการเปิดเผยจะต้องครอบคลุม :

- เนื้อหาในการเปิดเผย
- การเปิดเผยจะทำได้ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร
- ใครบ้างที่จะเป็นผู้เปิดเผย
- เปิดเผยต่อใคร
- เครื่องมือทดสอบและการตรวจสอบการเปิดเผย
- กลไกในการสนับสนุนและปกป้อง
- กระบวนการตรวจสอบ
- บทบาทในการบริหารและความรับผิดชอบ

๑. การให้ความสำคัญกับการรายงานและวิธีการรายงานที่ยืดหยุ่นมาตรฐานทางจริยธรรมต้องกำหนดให้เจ้าหน้าที่ทุกคนเปิดเผยข้อสงสัยเกี่ยวกับการคดโกง หรือการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม การจัดการเกี่ยวกับการรายงานควรยืดหยุ่น เช่น การรายงานต่อผู้บังคับบัญชา หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หรือคณะกรรมการจริยธรรม ที่สามารถไปพบปะหรือรายงานได้นอกสถานที่หรือรายงานต่อองค์กรอิสระ เช่น ปปช. ปปท. ผู้ตรวจการแผ่นดิน

๒. การผลักดันให้เป็รชนรูปธรรมในทางปฏิบัติหน่วยงานต้องรับผิดชอบในทางปฏิบัติให้การเปิดเผยผลประโยชน์สาธารณะได้รับการคุ้มครองอย่างเชื่อมั่นได้และข้อมูลบุคคลต้องเป็นความลับ ปกติหน่วยงานต้องพัฒนานโยบาย/กระบวนการในการให้คำแนะนำต่อผู้บริหารให้ตระหนักในความสำคัญ สนับสนุนและปกป้องคุ้มครองพยาน และควรมีการอบรมพิเศษแก่หัวหน้าและผู้บังคับบัญชา

๓. เบื้องหลังความสำเร็จประสิทธิภาพในการเปิดเผยการกระทำผิดที่ดีที่สุด คือ วัฒนธรรมการยึดถือความถูกต้องขององค์กร องค์กรที่มีพฤติกรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการป้องกันปราบปรามพฤติกรรมมิชอบชัดเจน จะทำให้เกิดบรรยากาศจริยธรรมเชิงบวก วัฒนธรรมเกิดจากการเสริมสร้างการเปิดเผยผลประโยชน์สาธารณะ การปกป้องพยานและภาวะผู้นำต่อความสำคัญในการเปิดเผยการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่และผลักดันการเปิดเผยอย่างแข็งแกร่ง

การปกป้องสิทธิของบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยเป็นเรื่องที่สำคัญมาก หน่วยงานจะต้องพิสูจน์ได้ว่าจะให้การดูแลอย่างเหมาะสม มีการบริหารกระบวนการอย่างเท่าเทียม ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่เกิดความเชื่อมั่นและพัฒนาความรับผิดชอบในการรายงาน

๔. ดัชนีวัดความสำเร็จ พิจารณาได้จาก

- มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงหรือมีเครือข่ายสนับสนุน
- มีโปรแกรมเฉพาะสำหรับการสนับสนุนภายในองค์กรและการปกป้องคุ้มครอง
- การให้คำปรึกษาแนะนำหรือการสนับสนุนทางจิตใจ/อารมณ์แก่ผู้เปิดเผยผลประโยชน์สาธารณะ

๕. บทบาทสำคัญของการบริหาร ผู้บริหารระดับล่างมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (Public Information Disclose : PID) ช่วยให้เกิดความตระหนักรู้ขององค์กร และให้เห็นว่าไม่เป็นอุปสรรคในการรายงานของผู้เปิดเผย ผู้อำนวยการจะเป็นผู้ได้รับข้อมูลและจัดการกับการร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลการตรวจสอบและรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดต่อทีมงาน บทบาทสำคัญที่ได้จากการวิจัย คือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการต่อการรายงาน

ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ต้องไม่คุกคามหรือทำให้ผู้เปิดเผยผลประโยชน์สาธารณะกลายเป็นเหยื่อ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องปกป้องและรักษาความเชื่อมั่นให้แก่บุคคลที่เปิดเผย หรือผู้ต้องสงสัยในการเปิดเผยให้ความเชื่อมั่นว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการลดแรงต่อต้าน หากสิ่งที่เปิดเผยบางส่วนหรือทั้งหมดรั่วไหลออกไปเป็นสิ่งสำคัญต้องเข้าไปจัดการโดยเร็ว เพื่อลดปฏิกิริยาทางลบและป้องกันผู้ต่อต้านเท่าที่จะทำได้ บทบาทอื่นๆ คือ

- ลดความเครียดของผู้เปิดเผยและสนับสนุนในทางที่เหมาะสมแก่ผู้เปิดเผย
- ปรับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงเพื่อจัดการกับสิ่งที่จะเกิดจากการเปิดเผย
- พัฒนาโครงสร้างผู้นำให้ลูกน้องที่ทำงานขณะมีการตรวจสอบ
- ทำงานอย่างใกล้ชิดร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบหรือกลุ่มงานคุ้มครองจรรยาบรรณ เพื่อให้แน่ใจว่าได้รับการสนับสนุนและป้องกันพยานที่ดี
- ปกป้องข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยที่เป็นหลักฐาน
- ให้ความและข้อมูลที่ย้อนกลับต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

การปกป้องสิทธิของบุคคลใดๆ กับบุคคลที่ต่อต้านการเปิดเผยและเจ้าหน้าที่/การปกป้องแนะนำลูกน้องไม่ให้ทำผิดและตื่นตัวต่อการรับรู้การกระทำผิด การคดโกงและทุจริตที่อาจเกิดขึ้นและตรวจสอบข้อมูลอย่างระมัดระวัง ต้องแสดงบทบาทอย่างยุติธรรมเป็นกลาง ไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียและตรงไปตรงมา ไม่ว่าจะยากเพียงไรผู้บริหารต้องทำให้ผู้เปิดเผยข้อมูลมั่นใจตั้งแต่แรกในขณะรายงานว่าจะได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นความลับเชื่อมั่นในกระบวนการเปิดเผยและผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับจากผู้เปิดเผยจะต้องเป็นเอกสารที่สมบูรณ์ หากมีรายงานด้วยวาจาจะต้องสรุปรายละเอียดเป็นเอกสาร ผู้บริหารจะต้องระงับไม่ให้การกระทำใดๆ ของตนเข้าไปก้าวก่าย มีอิทธิพลต่อการตรวจสอบหรือทำให้ผู้อื่นรับรู้ได้ว่าทำเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือทำให้รับรู้ได้ว่ามีอิทธิพลต่อการตรวจสอบ

๖. การพัฒนาการตระหนักรู้และทักษะการสนับสนุน จัดโปรแกรมการพัฒนาข้าราชการเพื่อให้ตระหนักในความสำคัญและผลักดันให้เกิดทัศนคติทางบวกต่อการเปิดเผยข้อมูล โดยอธิบายว่า ทำไมต้องเปิดเผย และอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อข้าราชการเปิดเผยการกระทำผิด จัดให้มีการฝึกอบรมหรือพัฒนา การตัดสินใจเชิงจรรยาบรรณ (ethical decision making) แก่ข้าราชการ หรือ เมื่อข้าราชการได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้า หรือผู้บริหาร รวมทั้งต้องได้รับการฝึกอบรมทักษะเฉพาะในการรับข้อร้องเรียน การรายงาน การเปิดเผย และจัดการกับการเปิดเผยข้อมูล รวมทั้งทักษะในการสนับสนุนและปกป้องคุ้มครองพยาน

โดยสรุป ความเชื่อถือไว้วางใจ และจริยธรรมเป็นรากฐานของการบริหารภาครัฐที่ดีเมื่อท่านเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่ว่าจะสังกัดหน่วยงานใด ท่านถูกคาดหวังให้ปฏิบัติหน้าที่และตัดสินใจโดยปราศจากอคติ ท่านถูกคาดหวังไม่ให้แสวงหารางวัลหรือผลประโยชน์ในรูปแบบใดๆ นอกเหนือจากเงินเดือนและผลประโยชน์ที่รัฐจัดให้ แม้วานโยบายของหน่วยงานหลายแห่งจะอนุญาตให้รับของรางวัลได้ซึ่งถือว่าเป็นของที่ระลึกในโอกาสที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามควรมีขอบเขตในการรับเสมอ การฝ่าฝืนของเขตด้วยการรับของขวัญ หรือผลประโยชน์ที่ไม่เหมาะสม จะนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการทุจริต และทำลายชื่อเสียงของท่าน รวมทั้งองค์กรของท่านเอง

หากทุกส่วนราชการภาครัฐให้ความสำคัญกับการทุจริตคอร์รัปชั่นและผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างจริงจัง ก็จะทำให้เกิดผลดีกับประเทศชาติโดยรวมในที่สุด

(นางเสาวนีย์ สมณะ)

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

(นางเสาวรัตน์ เดชชัยวัฒนา)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโนนศิลา

ภาพกิจกรรม

ประชุมคณะทำงานวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน
และจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ประจำปี ๒๕๖๕

โรงพยาบาลโนนศิลา

วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ โรงพยาบาลโนนศิลา

